

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 2984/C6/3255

Data: 06.10.2025

Prin contestația nr. 755/19.08.2025, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 57571/20.08.2025, formulată de SRL, cu sediul social în, județul, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr., având CUI RO, reprezentată legal prin administrator, împotriva documentației de atribuire, întocmită de, cu sediul în localitatea, str., județul, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii simplificate, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect Execuție lucrări pentru obiectivul de investiții „Modernizarea sistemului de iluminat public stradal în, județul, s-a solicitat admiterea contestației și, pe cale de consecință, în principal, ... în sensul eliminării cerințelor restrictive care limitează în mod nelegal concurența, obligarea autorității contractante la decalarea termenului de depunere a ofertelor și la continuarea procedurii în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 al Legii nr. 98/2016, iar în subsidiar, în situația în care se va constata faptul că nu mai pot fi adoptate măsuri de remediere, anularea procedurii, respectiv obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezenta procedură conform documentelor justificative ce vor fi depuse înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației.

Cererea de suspendare a procedurii de atribuire, a fost respinsă de Consiliu, ca rămasă fără obiect, prin Încheierea nr. 3029/C6/3255 din data de 26.08.2022.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care SRL solicită cele menționate în partea introductivă a deciziei.

În speță, precizează că este ofertant interesat de participarea la procedura antemenționată, participare care este imposibilă prin raportare la modalitatea în care autoritatea contractantă a înțeles să publice documentația de atribuire, respectiv prin inserarea unor cerințe nelegale, de natură a încălca libera concurență.

Susține că documentația de atribuire este nelegală în temeiul următoarelor considerente:

Analizând documentația de atribuire, a constatat faptul că aceasta conține o serie de cerințe nelegale.

Prin urmare, a procedat pe datele de 12, 13, respectiv 14.08.2025, la a solicita clarificări cu privire la aspectele neclare și nelegale în opinia sa, autoritatea contractantă formulând pe data de 13.08.2025 răspuns cu privire la un singur aspect sesizat de către societatea sa, respectiv a eliminat cerința referitoare la „Senzor multifuncțional”, cu privire la celelalte aspecte neformulând răspuns până la data acestei contestații.

În mod evident, în condițiile în care autoritatea contractantă a adoptat măsuri de remediere cu privire la unul din aspectele sesizate, avea posibilitatea de a adopta aceeași conduită sau cel puțin de a formula un răspuns în privința tuturor solicitărilor de clarificări adresate, lipsa răspunsului sau înaintea expirării termenului de formulare a contestației fiind asimilată, în opinia sa, cu intenția clară de a refuza să adopte măsurile de remediere în sensul celor solicitate.

Se poate constata că prin elaborarea unei documentații ambigue și prin impunerea unor cerințe tehnice, constructive și/sau funcționale specifice în sarcina ofertanților, proiectantul lucrării contribuie în mod nepermis la restrângerea artificială a concurenței. Impunerea de către proiectant a unor asemenea cerințe restrictive cu dedicație clară pentru un anumit ofertant – SRL este o practică obișnuită a CRISBO COMPANY SRL, fiind de notorietate atribuirea către SRL a tuturor lucrărilor proiectate de către CRISBO COMPANY SRL, legăturile dintre cele două societăți fiind mai mult decât evidente.

În sensul celor antemenționate, transmite atașată contestației o listă cu o parte din proiectele realizate de către CRISBO COMPANY SRL în corespondență cu procedurile de atribuire a contractelor de execuție la care fie unicul ofertant a fost societatea SRL (în mod direct sau subcontractant și/sau terț susținător al partenerilor săi), fie, deși au mai fost

unul sau mai mulți ofertanți, în final procedurile respective au fost atribuite, la o valoare apropiată de valoarea maximă estimată a respectivelor proceduri, ... SRL și/sau partenerilor săi, unde calitatea sa a fost de subcontractant și/sau terț susținător.

1 - Nelegalitatea documentației de atribuire în ceea ce privește cerința de la rd. 2.7 din Fișa tehnică nr. 5 - Gateway, referitoare la „functionare autonoma timp de cel puțin 72 de ore”:

Citează din Fișa tehnică F5 nr. 5 Gateway, rd. 2.7, și arată că avându-se în vedere dificultățile tehnice semnificative determinate de montarea pe stâlp a echipamentului Gateway în conformitate cu cerința de la rd. 1.9 și de temperatura de funcționare de -40...+50°C impusă la rd. 1.7, cu precădere temperaturile mai mici de -20 °C, solicită înlocuirea cerinței antemenționate cu „*functionare autonoma timp de cel puțin 12 ore, în condiții normale de vreme*” în conformitate cu prevederile Standardului de performanță pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 46/2021, referitoare la „*Restabilirea alimentării după o întrerupere neplanificată*” și definirea condițiilor normale de vreme în conformitate cu prevederile proiectului tehnic P.Th nr. 41P/2024.

Arată că, ... în sensul celor solicitate este de natură a asigura o concurență reală între potențialii ofertanți, autoritatea contractantă neavând dreptul de a publica o documentație restrictivă, care să nu aibă alt scop decât limitarea concurenței între operatorii economici.

2 - Nelegalitatea documentației de atribuire în ceea ce privește cerința de la rd. 3.11 din Fișa tehnică nr. 5 - Gateway referitoare la certificatul de etalonare al echipamentului sau al contorului de măsură al energiei cu care este dotat echipamentul:

În Fișa tehnică F5 nr. 5 Gateway la rd. 3.11 se solicită un certificat de etalonare al echipamentului/contorului de măsurare cu care este echipat Gateway-ul.

Solicită Consiliului să constate faptul că pentru Gateway prin Fișa tehnică F5 nr. 5, începând cu rd. 3, autoritatea contractantă a solicitat Declarație de conformitate, Rapoarte de testare și Certificate de conformitate CE emise de laboratoare acreditate, care să ateste conformitatea Gateway-ului cu aceste standarde.

Prin impunerea cerinței de la rd. 3.11 din Fișa tehnică F5 nr. 5, autoritatea contractantă a solicitat un certificat de etalonare al echipamentului sau pentru o componentă a acestuia, precum contorul de măsurare a energiei electrice, în mod redundant cu certificările impuse.

Față de această cerință menită doar să limiteze concurența, face mențiunea că este complet nejustificată, în primul rând deoarece echipamentul Gateway va fi certificat în întregul său prin testările solicitate la rd. 3 din fișa tehnică, iar în al doilea rând, contorul de măsurare a energiei este parte componentă a Gateway-ului și nu se utilizează pentru măsurarea energiei electrice furnizate și decontate de către autoritatea contractantă cu furnizorul de energie electrică, rolul lui fiind unul de

informare cu privire la consumul de energie electrică al punctului de aprindere pe care este instalat și nu necesită măsurători metrologice.

Impunerea unei astfel de certificări s-ar fi justificat doar în cazul în care Gateway-ul ar fi utilizat pe post de contor electric de decontare a energiei electrice cu furnizorul de energie electrică.

Menționează, de asemenea, faptul că furnizorul de energie electrică are propriile contoare electrice pentru măsurarea energiei electrice consumate pentru iluminatul public, care sunt verificate din punct de vedere metrologic. Cerința impusă are exclusiv menirea de limitare a concurenței, întrucât etalonarea unei componente din echipamentul Gateway ar însemna dezmembrarea acestuia din întregul său, pe cale de consecință impunându-se eliminarea sa din cuprinsul Fișei tehnice F5 nr. 5 Gateway.

3 - Nelegalitatea documentației de atribuire în ceea ce privește cerința de la rd. 3.3 din fisa tehnica nr. 5 - Gateway referitoare la faptul ca gateway-ul trebuie sa fie fabricat sub supravegherea unui organism acreditat:

În Fișa tehnică F5 nr. 5 Gateway la rd. 3.3 se solicită cerința „Gateway-ul va fi fabricat sub supravegherea unui organism acreditat”, motiv pentru care consideră că pentru asigurarea unei concurențe reale și pentru a permite unui număr cât mai mare de operatori economici să depună oferte în cadrul procedurii și astfel să îi permită autorității contractante să aleagă oferta cea mai avantajoasă, se impune obligarea autorității contractante la înlocuirea sintagmei antemenționate cu sintagma „Echipamentul tehnologic Gateway va fi fabricat sub supravegherea unui organism acreditat”, obligând astfel la prezentarea Licenței de utilizare a mărcii pentru ansamblul de aparate și dispozitive electrice sau electronice care formează echipamentul tehnologic Gateway, nu numai pentru elementul Gateway, care este oricum însoțit de Declarație de Conformitate CE, în forma actuală cerința nefiind justificată și neaducându-i autorității contractante niciun beneficiu real, singurul său scop fiind acela de avantaja în mod nelegal ofertantul SRL.

În susținerea celor antemenționate, învederează Consiliului faptul că, în cadrul procedurii simplificate organizate de către COMUNA CIOROGÂRLA, având ca obiect „Modernizare sistem de iluminat public in comuna Ciorogarla, jud. Ilfov, pe strazile: Soseaua Bucuresti (D.J. 601); str. Scolii (D.J.602); str. Narciselor; str. Magnoliei; str. Gradinari; str. Muncii; str. Legumelor; str. Crinului; str. Castanilor; str. Ariei; str. Privighetorilor; str. Nicolae Iorga; str. Soarelui; str. Ana Ipatescu (D.J. 602), str. Adunati (D.J. 602)[...] Numar de referinta:PAAPD1552556” inițiată prin publicarea anunțului de participare simplificat nr. SCN1165623/21.07.2025, a fost adoptată măsura de remediere în sensul celor solicitate de către SRL, această conduită permițându-i și societății sale să depună oferta în cadrul procedurii antemenționate și astfel să fie eliminat monopolul deținut de către SRL.

4 - Nelegalitatea documentației de atribuire în ceea ce privește cerința de la rd. 1.10 din Fișa tehnică nr. 5 - Gateway – „comunicatie cu cms (...)”:

În Fișa tehnică F5 nr. 5 Gateway la rd. 1.10 se solicită cerința referitoare la comunicația cu CMS, impunându-se eliminarea cerinței restrictive „*tehnologii care nu generează costuri privind transmisiunile de date pe toata durata de viață a echipamentului: tehnologie cu comunicații în frecvența radio liberă cu raza lungă cuprinsă în intervalul 863÷873 MHz*” care orientează soluția tehnică spre o soluție a unui singur operator, astfel limitând concurența și înlocuirea acesteia cu „*tehnologii care nu generează costuri privind transmisiunile de date pe toata durata de viață a echipamentului: tehnologii de comunicații în frecvența radio*”.

Învederează faptul că, din ceea ce cunoaște până în prezent, pentru aparatele Gateway fabricate de producători internaționali, indiferent de tehnologia de comunicație a nodurilor (LoRaWAN, LoWPAN) ale căror date le transferă către CMS sau către alte servere de rețea și de aplicații, transferul se realizează prin rețele IP radio sau fir și nu prin tehnologii radio în frecvența 863-873 MHz, cu excepția lui SRL, care prin sistemul NEOS a implementat o soluție particulară.

Ca urmare a celor antemenționate rezultă că menținerea documentației în forma sa actuală este de natură a avantaja în mod nelegal un anumit operator economic, condiții în care este necesară modificarea cerinței în sensul celor solicitate.

5 - Ambiguitatea documentației de atribuire în ceea ce privește cerința referitoare la organizarea de șantier:

În condițiile în care în cuprinsul caietului de sarcini aferent procedurii, în fișierul „03. Caiet de sarcini (s) - se.pdf”, la pag. 4, punctul 7, se menționează necesitatea amenajării unei organizări de șantier, iar la pag. 27 din proiectul tehnic (pag. 29 din fișierul „06. Pth - se.pdf”, punctul f), se precizează faptul că pentru acest tip de lucrare nu este necesară amenajarea unei suprafețe de teren pentru organizarea de șantier, se impune obligarea autorității contractante la clarificarea acestui aspect, acesteia incumbându-i, în conformitate cu prevederile alin. (1) ale art. 154 din Legea nr. 98/2016.

6 - Nelegalitatea documentației de atribuire în ceea ce privește cerința referitoare la distanțele de transport:

În cuprinsul caietului de sarcini aferent procedurii, în fișierul „03. Caiet de sarcini (s) - se.pdf”, la pag. 4, punctul 7 – Organizarea de șantier, se precizează faptul că ofertanții vor utiliza propriile distanțe de transport pentru resursele/materialele de la furnizori la locul lucrării.

Avându-se în vedere faptul că transportul nu este agabaritic și se poate realiza cu respectarea legislației în vigoare, solicită eliminarea acestei cerințe.

În conformitate cu prevederile art. 41 alin. (1) din Ordonanța nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, transport agabaritic este considerat doar transportul care depășește masele și dimensiunile maxime prevăzute. Materialele în cauză nu depășesc aceste limite și pot fi transportate cu același vehicul utilizat pentru montaj, în același moment, condiții în care

solicită obligarea autorității contractante la eliminarea cerinței în discuție, aceasta negăsindu-și utilitatea în cuprinsul documentației de atribuire.

7 - Nelegalitatea documentației de atribuire în ceea ce privește cerința referitoare la paza organizării de șantier:

În cuprinsul caietului de sarcini aferent procedurii, în fișierul „03. Caiet de sarcini (s) - se.pdf”, la pag. 4, punctul 7 – Organizarea de șantier, se precizează faptul că „Se va asigura paza organizării de șantier prin agenți de pază, pe toată perioada de execuție a lucrărilor, 24 de ore din 24”.

Avându-se în vedere faptul că materialele, până la momentul recepției, nu sunt în proprietatea autorității contractante, ci a operatorului economic/executantului, iar acesta își asumă responsabilitatea pentru integritatea acestora până la momentul recepției, coroborat cu mențiunea de la pag. 27 din proiectul tehnic (pag. 29 din fișierul „06. Pth - se.pdf”, punctul f), unde se precizează faptul că pentru acest tip de lucrare nu este necesară amenajarea unei suprafețe de teren pentru organizarea de șantier, solicită eliminarea acestei cerințe.

Arată că șantierul de lucru pentru execuția lucrărilor se compune din: șantierele mobile de lucru, adică locurile în care se realizează lucrările (pe întreg sistemul de iluminat public la nivelul comunei) în care lucrările se realizează „la gata”, motiv pentru care nu necesită pază (și nici plan de pază) și șantierul temporar utilizat doar ca depozit de materiale și retragere utilaje la încheierea programului de lucru, care este păzit de personalul societății sale pe timpul execuției lucrărilor și nu necesită nici pază, nici plan de pază, în sensul Legii nr. 333 din 8 iulie 2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, potrivit art. 3 alin. (3).

În cazul șantierului temporar organizat pentru execuția lucrărilor contractului, în organizarea de șantier temporar nu se depozitează bunuri mobile care pot fi predispuse la furt, întrucât toate materialele și echipamentele sunt transportate direct pe șantierele mobile în cantități care se înglobează direct în lucrare și nu necesită pază. Șantierul temporar este împrejmuț cu gard metalic, containerele sunt metalice cu grilaje și obloane la geamuri, cu încuietori cu yală și lacăt protejat de o apărătoare metalică sigură, perimetrul șantierului temporar are iluminat de securitate și este dotat cu sisteme de securitate sonore și prin semnal GSM.

Pe timpul zilei, în șantierul temporar, se află în permanență personalul tehnic de execuție a contractului definit în Propunerea tehnică, iar pe timpul nopții, în șantier, se află în permanență doi salariați proprii cu atribuții de pază aprobați de conducătorul societății. De asemenea, mijloacele de transport declarate în lucrare sunt asigurate împotriva eventualelor furturi prin încuietori sigure atât la cabină, cât și la rezervoarele de carburanți.

Ca urmare a celor antementionate, se impune eliminarea din cuprinsul documentației de atribuire a cerinței referitoare la paza organizării de șantier.

De altfel, apreciază că în speță sunt incidente următoarele prevederi legale: art. 50 alin. (1) și (2), art. 154 alin. (1), art. 155 alin. (1) și (6) și art. 156 alin. (1) și (2) din Legea nr. 98/2016.

Modalitatea în care autoritatea contractantă a publicat documentația de atribuire aferentă acestei proceduri este de natură a limita în mod nelegal participarea la procedură și de a încălca principiul tratamentului egal, motiv pentru care, consideră că se impune luarea măsurilor necesare pentru stabilirea legalității, astfel cum au fost acestea detaliate în cuprinsul contestației.

În probațiune a depus înscrisuri.

Consiliul, prin adresa nr. 58403/3255/C6/22.08.2025, a solicitat contestatoarei prezentarea dovezii constituirii legale a cauțiunii, în sensul art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, iar prin adresa nr. 60205/3255/C6/29.08.2025, a solicitat autorității contractante să transmită punctul de vedere referitor la contestație, precum și copia dosarului achiziției, integral.

....., prin adresa nr. 3806/02.09.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 61052/02.09.2025, a formulat punct de vedere raportat la contestația depusă de contestatoarea SRL, prin care solicită, în principal, respingerea contestației ca inadmisibilă, pentru neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate prevăzute de lege, iar în subsidiar, în cazul în care se va trece peste excepțiile invocate, respingerea contestației ca neîntemeiată și netemeinică pentru toate criticile formulate, menținerea în integralitate a documentației de atribuire în forma publicată și clarificată în SEAP, dispunerea continuării procedurii de atribuire în vederea încheierii contractului de achiziție publică.

Înainte de a analiza fondul criticilor, invocă excepția inadmisibilității contestației, având în vedere că o parte din critici sunt formulate cu încălcarea procedurii prealabile obligatorii, iar altele nu dovedesc o vătămare certă și actuală.

1. Prematuritatea contestației cu privire la petitele 5-7:

1.1. Cadrul legal și procedural aplicabil:

Mecanismul solicitărilor de clarificări este un element procedural esențial, reglementat cu precizie de legislația achizițiilor publice pentru a asigura transparența, eficiența și pentru a preveni litigiile inutile, autoritatea contractantă invocând art. 160 alin. (1) și art. 160 alin. (2) din Legea nr. 98/2016.

În speța de față, și-a îndeplinit întocmai această obligație, stipulând în mod explicit în fișa de date a achiziției (Secțiunea II.1.4, Nota 1):

„Numărul de zile până la care se pot solicita clarificări înainte de data limită de depunere a ofertelor: 12 zile. Autoritatea contractantă va răspunde solicitărilor de clarificări înainte cu 7 zile de data limită de depunere a ofertelor.”

1.2. Calculul termenului și prematuritatea demersului contestatoarei:

Raportat la calendarul procedural, acest angajament produce efecte juridice concrete, data limită inițială pentru depunerea ofertelor:

28.08.2025, iar calculând termenul de 7 zile anterior acestei date, rezultă că data-limită la care se obligase să publice răspunsul consolidat la toate clarificările primite era 21.08.2025.

Contestatoarea SC SRL, deși a depus solicitări de clarificări în intervalul 12-14.08.2025, a ales să formuleze contestația la CNSC în data de 19.08.2025, reclamând, printre altele, lipsa unui răspuns la aceste solicitări.

Acest demers este, din punct de vedere procedural, vădit prematur. La data de 19.08.2025, termenul legal și contractual asumat de autoritatea contractantă pentru a răspunde nu expirase. Autoritatea se afla încă în interiorul perioadei legale de analiză și formulare a răspunsului consolidat. Prin urmare, la acel moment, nu se născuse încă dreptul contestatoarei de a reclama o vătămare provenită din tăcerea autorității contractante.

1.3. Distincția esențială dintre obiectul contestației:

În opinia sa, este crucială distincția dintre obiectul petitului principal (contestarea unor specificații tehnice pretins restrictive) și obiectul unor petite accesorii (contestarea lipsei unui răspuns).

- Contestarea specificațiilor tehnice (Petitele 1-4): Aceste critici vizează fondul documentației de atribuire. Dreptul de a le contesta se naște la momentul publicării acesteia, iar contestatoarea a acționat corect procedural, formulând contestația în termenul legal de 7 zile de la publicare pentru a nu risca decăderea.

- Contestarea lipsei unui răspuns (Petitele 5, 6 și 7): Aceste puncte, deși formulate ca critici de nelegalitate, vizează în substanța lor clarificarea unor aspecte considerate ambigue (organizarea de șantier, transport, pază). O vătămare efectivă legată de aceste aspecte s-ar fi putut naște doar în două ipoteze:

- a) După data de 21.08.2025, dacă autoritatea contractantă nu ar fi publicat niciun răspuns, încălcându-și astfel obligația legală. Abia în acest moment, tăcerea autorității ar fi putut constitui un act vătămător.

- b) Dacă răspunsul publicat la 21.08.2025 ar fi fost el însuși neclar, incomplet sau ar fi menținut o stare de incertitudine de natură a prejudicia operatorul economic.

Prin contestarea lipsei răspunsului în data de 19.08.2025, petenta a acționat în mod anticipativ și nejustificat. A transformat o așteptare procedurală legitimă (așteptarea răspunsului până la termenul asumat) într-un litigiu, fără a permite mecanismului administrativ prealabil să își producă efectele. O astfel de practică, dacă ar fi acceptată, ar submina întregul scop al etapei de clarificări, care este tocmai acela de a rezolva neclaritățile amiabil și eficient, degrevând CNSC de soluționarea unor aspecte care s-ar fi putut lămuri direct între părți.

Prin urmare, solicită Consiliului să constate că, la data formulării contestației, pentru criticile ce vizau în esență o solicitare de lămuriri (punctele 5, 6 și 7), nu exista o vătămare certă și actuală, iar demersul este prematur introdus și, pe cale de consecință, inadmisibil.

Față de aceste aspecte, solicită respingerea ca inadmisibile a criticilor vizând organizarea de șantier, distanțele de transport și paza șantierului.

2. Lipsa interesului legitim și neprobarea unei vătămări directe, concrete și actuale:

Conform art. 3 lit. f) din Legea nr. 101/2016, calitatea procesuală activă este condiționată de existența unei vătămări – un prejudiciu care trebuie să fie direct, personal și cert. Sarcina probei aparține contestatoareului.

Or, în speță, pentru toate criticile de fond, acesta se limitează la afirmații generice, fără a depune la dosar niciun mijloc de probă concret care să demonstreze că este efectiv împiedicat să participe la procedură.

Contestatoarea nu a prezentat nicio fișă tehnică a unui produs propriu sau alternativ care să fie echivalent, dar neconform cu cerințele, nici nu a demonstrat prin documente comerciale sau tehnice că specificațiile sale ar corespunde unui singur producător. În absența acestor dovezi, pretinsa vătămare rămâne o simplă speculație, iar interesul său nu este unul legitim și actual, ci unul pur teoretic.

Concluzie pe excepții: Având în vedere cele de mai sus, solicită Consiliului să constate inadmisibilitatea contestației pentru criticile care nu au parcurs procedura de clarificare și, în subsidiar, pentru toate criticile, lipsa dovedirii unui interes legitim și a unei vătămări directe și certe.

În continuare, prezintă o analiză pe fond pentru fiecare critică, pe care le consideră neîntemeiate și netemeinice.

Critica 1: Nelegalitatea cerinței de funcționare autonomă de 72 de ore pentru Gateway (Fișa Tehnică Nr. 5, rd. 2.7):

Menționează că cerința este prevăzută în Fișa Tehnică Nr. 5 - Gateway, rd. 2.7. Obiectul contractului este modernizarea unui sistem de infrastructură critică pentru siguranța publică, unde Gateway-ul reprezintă nodul central de comandă și control.

Critica este profund nefondată, deoarece contestatoarea compară în mod eronat două situații fundamental diferite. Ordinul ANRE nr. 46/2021 reglementează obligațiile operatorilor de distribuție în condiții normale de exploatare, stabilind termene medii de remediere.

Pe de altă parte, cerința tehnică vizează asigurarea rezilienței și funcționării sistemului în condiții excepționale și de criză, tocmai atunci când „condițiile normale” nu mai sunt aplicabile. O autonomie extinsă la 72 de ore este esențială pentru a garanta continuitatea serviciului de iluminat și a funcțiilor de monitorizare în scenarii de risc major, precum:

- pene de curent prelungite (peste 24-48 de ore), care pot apărea în urma unor dezastre naturale (viscol abundent, inundații, furtuni violente), evenimente cu probabilitate nenulă în zona geografică a comunei;
- intervenții tehnice complexe și de durată asupra rețelei electrice, planificate sau neplanificate;

- situații de criză sau atacuri (cibernetice sau fizice) care ar putea viza infrastructura energetică.

Durata de 72 de ore este un standard recunoscut în planificarea continuității afacerii și a serviciilor critice, fiind considerată o perioadă rezonabilă pentru mobilizarea resurselor și remedierea unei avarii majore.

Reducerea acestei cerințe la 12 ore ar expune sistemul la un risc inacceptabil de indisponibilitate, cu impact negativ direct asupra siguranței publice. Cerința este, așadar, direct legată de obiectivul de siguranță al contractului și perfect proporțională cu riscurile pe care le adresează.

Contestatoarea nu aduce nicio probă care să demonstreze că această cerință favorizează un singur producător. Pe piață există multiple soluții tehnologice mature (acumulatori pe bază de Litiu-Ion, sisteme UPS cu pachete de baterii extinse, power bank-uri industriale) capabile să susțină această autonomie.

Documentația nu impune o anumită tehnologie sau marcă, ci doar un rezultat funcțional, oferind deplină libertate tehnică ofertanților.

De altfel, critica este neîntemeiată, autoritatea contractantă considerând cerința ca fiind legală, justificată tehnic de nevoia de a asigura continuitatea unui serviciu critic în situații de urgență și este proporțională cu scopul urmărit. Nu s-a demonstrat caracterul restrictiv. Solicită deci, respingerea acestei critici.

Critica 2: Nelegalitatea cerinței privind certificatul de etalonare pentru contorul Gateway-ului (Fișa Tehnică Nr. 5, rd. 3.11):

Arată că în Fișa Tehnică Nr. 4 (pct. 2.5) se prevede explicit că echipamentul este dotat cu un dispozitiv de măsurare a energiei active și reactive, având funcționalități esențiale de măsurare, raportare și diagnosticare (detectare sub/supra tensiune, sub/supra curent etc.).

Deși nu are rol fiscal în relația cu distribuitorul de energie, acuratețea măsurărilor acestui dispozitiv este fundamentală pentru rolul său tehnic și operațional. Un sistem de telemanagement modern se bazează pe date precise pentru a funcționa corect. Precizia datelor de consum și a parametrilor electrici (tensiune, curent) este esențială pentru diagnosticarea corectă a stării rețelei, identificarea defecțiunilor (ex: un consum anormal poate indica un defect), optimizarea consumului și, implicit, pentru mentenanța predictivă a sistemului. O măsurare imprecisă ar genera alerte false, irosind resurse de mentenanță, sau ar omite probleme reale, ducând la defectarea în cascadă a componentelor.

Etalonarea este singura procedură recunoscută care garantează acuratețea metrologică a unui instrument de măsură. Celelalte documente solicitate (Declarația de Conformitate CE, rapoarte de testare) atestă siguranța generală și performanța în condiții de laborator, dar nu substituie

În niciun fel verificarea metrologică a componentei de măsurare, care poate suferi deviații în procesul de producție.

De altfel, susține că această cerință este pe deplin aliniată cu bunele practici europene în materie de achiziții publice verzi și eficiente energetic, autoritatea contractantă redând din Documentul de lucru al Consiliului European 15852/18.

Afirmația contestatoarei că, etalonarea ar necesita dezmembrarea echipamentului este falsă și nedovedită. Echipamentele se etalonează ca ansamblu funcțional. Mai mult, în România există multiple laboratoare acreditate care pot realiza aceste etalonări, inclusiv Institutul Național de Metrologie.

Prin urmare, consideră critica neîntemeiată, mai ales că este legală, justificată de necesitatea asigurării preciziei datelor pentru funcțiile esențiale de diagnosticare și optimizare ale sistemului și este aliniată cu bunele practici europene.

În consecință, solicită respingerea cerinței.

Critica 3: Nelegalitatea cerinței ca Gateway-ul să fie fabricat sub supravegherea unui organism acreditat (Fișa Tehnică Nr. 5, rd. 3.3):

Cerința solicită prezentarea unei licențe de utilizare a unei mărci de conformitate (ex: ENEC) emisă de un organism acreditat conform SR EN ISO/CEI 17065:2013, care efectuează controlul producției.

Argumentul contestatoarei se bazează pe o confuzie gravă, fie ea voită sau nu. Declarația de conformitate CE este un document emis unilateral, pe propria răspundere a producătorului, prin care acesta atestă că produsul respectă cerințele minime de siguranță pentru a fi introdus pe piața europeană. În schimb, o certificare acordată de un organism terț acreditat, care implică supravegherea producției (prin audituri periodice la fabrică, prelevare de mostre de pe linia de producție etc.), oferă autorității contractante o garanție superioară, independentă și obiectivă, că produsul nu doar a îndeplinit cerințele la un test de tip inițial, ci că întregul proces de fabricație este controlat pentru a asigura o calitate constantă și repetabilă în timp.

Pentru o investiție publică cu o durată de viață estimată de peste 15 ani, este nu doar rezonabil, ci și un act de administrare prudentă a fondurilor publice să se solicite o astfel de garanție superioară a calității. Aceasta minimizează riscurile de defecțiuni premature, costurile de mentenanță neprevăzute și asigură durabilitatea investiției. Prevederile HG nr. 668/2017 susțin această abordare, condiționând comercializarea produselor pentru construcții de existența unor documente solide care atestă conformitatea.

Afirmația că cerința favorizează un singur producător este complet falsă. Așa cum se arată și în punctul de vedere al proiectantului, orice echipament care deține certificarea ENEC (European Norms Electrical Certification) – o marcă europeană de conformitate voluntară, dar extrem de prestigioasă pentru produse electrice – este certificat inclusiv pentru controlul producției și, prin urmare, este perfect conform cu cerința sale.

Există zeci, dacă nu sute, de producători europeni care dețin certificare ENEC, aceasta fiind o marcă a calității, nu a exclusivității.

În concluzie, critica este neîntemeiată, autoritatea contractantă considerând cerința ca fiind legală, clară și justificată de nevoia de a achiziționa produse de o calitate superioară, constantă și verificată independent, esențială pentru durabilitatea investiției.

Astfel, solicită respingerea criticii contestatoarei.

Critica 4: Nelegalitatea cerinței privind tehnologia de comunicație a Gateway-ului (Fișa Tehnică Nr. 5, rd. 1.10):

Menționează că opțiunea sa pentru o infrastructură de comunicații proprie, independentă de furnizorii de servicii de telecomunicații, este una legitimă și prudentă din punct de vedere al managementului bugetar pe termen lung. Un sistem bazat pe tehnologie celulară (cartele SIM) ar genera costuri anuale recurente și substanțiale cu abonamentele de date pentru fiecare gateway. Pe o perioadă de viață a sistemului de 15 ani, aceste costuri s-ar acumula la o sumă considerabilă, neprevăzută în bugetul proiectului și care ar constitui o sarcină financiară permanentă pentru bugetul local. Cerința de a utiliza tehnologii care nu generează costuri recurente este, așadar, esențială pentru sustenabilitatea financiară a investiției.

Frecvența ISM (Industrial, Scientific and Medical) din banda 863-873 MHz este o bandă de frecvență liberă, nelicențiată, standardizată la nivel european pentru aplicații de tip LoRa/LoRaWAN. Specificarea acestei benzi de frecvență nu definește un produs anume, ci o caracteristică tehnică a soluției de comunicație, permisă de art. 155 din Legea 98/2016. Aceasta asigură interoperabilitatea, evită interferențele și garantează că soluția se bazează pe un standard deschis, larg accesibil.

Susține că, petenta nu demonstrează că un singur producător poate oferi echipamente în această bandă de frecvență. Dimpotrivă, aceasta este banda standard europeană pentru tehnologia LoRaWAN, utilizată de zeci de producători de echipamente IoT (Internet of Things). Argumentul contestatoarei este vădit contradictoriu, aceasta făcând chiar ea trimitere la documentația LoRaWAN care specifică exact această bandă de frecvență pentru Europa (EU863-870). Prin urmare, cerința asigură o largă concurență între furnizorii de soluții standardizate la nivel european, nicidecum nu o restrânge.

În concluzie, consideră critica neîntemeiată, deoarece cerința este legală, justificată economic și tehnic de necesitatea implementării unui sistem fără costuri recurente și se bazează pe un standard european deschis și larg răspândit, nefiind restrictivă.

Astfel, solicită respingerea acestei critici.

De altfel, celelalte critici invocate de contestator (5, 6, 7), referitoare la organizarea de șantier, transport și pază, au fost tratate la capitolul de excepții procesuale ca fiind inadmisibile. În subsidiar, arată că acestea sunt aspecte legate de organizarea execuției, pe care orice constructor diligent trebuie să le prevadă în ofertă, iar contradicția semnalată era una minoră, ce putea fi lesne clarificată dacă se urma procedura legală.

Critica 5 privind ambiguitatea referitoare la „Organizarea de șantier”:

Solicită respingerea acestei critice ca fiind, în principal, inadmisibilă prin prisma prematurității sale și, în subsidiar, ca fiind netemeinică și nefondată, pentru următoarele motive:

A. Caracterul prematur al criticii și neepuizarea căii prealabile a clarificărilor:

Această critică reprezintă exemplul clasic de neclaritate procedurală care face obiectul mecanismului de clarificări, mecanism pe care contestatoarea l-a ignorat în mod deliberat.

- După cum a arătat și în analiza excepției prematurității, autoritatea contractantă și-a asumat un termen clar pentru publicarea răspunsului consolidat la toate solicitările de clarificări: 21.08.2025.

- Contestatoarea a formulat contestația la data de 19.08.2025, cu două zile înainte de expirarea acestui termen. La acel moment, autoritatea contractantă se afla încă în termenul legal pentru a analiza și a oferi lămuriri.

- Prin natura sa, această critică nu vizează o cerință tehnică fundamental restrictivă (precum cele de la punctele 1-4), ci o aparentă contradicție a cărei soluționare este eminamente o chestiune de clarificare. Prin sesizarea directă a Consiliului înainte de a permite autorității să ofere lămuriri, contestatoarea a acționat prematur, iar vătămarea invocată (imposibilitatea de a oferta) nu era nici certă, nici actuală la data depunerii contestației.

Prin urmare, solicită respingerea acestei critici, în principal, ca fiind inadmisibilă pentru prematuritate.

B. Analiza pe fond: Ierarhia documentelor și caracterul rezonabil al cerinței:

În subsidiar, dacă se va trece peste această excepție, critica este nefondată.

- Ierarhia și rolul documentelor: În practica achizițiilor publice și în interpretarea logică a documentației, caietul de sarcini prevalează asupra Proiectului Tehnic în ceea ce privește definirea obligațiilor contractuale ale executantului.

- Interpretarea logică și tehnică: Contradicția este doar una aparentă, izvorâtă dintr-o interpretare literală și scoasă din context.

o Proiectul Tehnic, la pag. 27, afirmă corect că nu este necesară „*amenajarea unei suprafețe de teren pentru organizarea de șantier*”. Această mențiune se referă la faptul că, având în vedere natura lucrărilor (intervenții punctuale pe stâlpi existenți), nu este necesară exproprierea, închirierea sau amenajarea unui șantier de mari dimensiuni, fix, îngrădit, similar unui pentru construcția unei clădiri.

o Caietul de sarcini, la pag. 4, detaliază obligațiile funcționale ale organizării de șantier, adică asigurarea logisticii minime necesare (un modul pentru

depozitare/vestiar, toaletă, paza bunurilor). Aceste elemente pot fi asigurate printr-o bază operațională mobilă sau într-un spațiu temporar, fără a necesita o „amenajare de teren” în sensul clasic.

O Un operator economic diligent și cu experiență în domeniu ar fi înțeles cu ușurință că cele două documente se completează reciproc: lucrarea nu necesită un șantier complex, dar executantul are obligația contractuală de a asigura logistica minimă pentru personalul și materialele sale.

- Obligația standard în contractele de lucrări: Orice constructor profesionist cunoaște și include în prețul ofertei sale costurile aferente unei organizări de șantier, adaptate la specificul lucrării. Aceasta este o componentă inerentă a oricărui contract de execuție, iar prevederea ei în caietul de sarcini este un act de transparență și rigoare din partea sa.

C. Lipsa totală a dovedirii vătămării:

Contestatoarea nu a prezentat nicio dovadă, nici măcar la nivel de supoziție rezonabilă, a modului în care această aparentă contradicție i-ar fi vătămat interesele.

- Nu a demonstrat cum anume l-a împiedicat această neclaritate să calculeze un preț. Costul pentru un container-vestiar și o toaletă ecologică este un element minor și perfect calculabil în economia unei oferte de aproape un milion de lei.

- Nu a arătat că această cerință ar fi disproporționată sau că ar favoriza un alt operator economic. Obligația este una generală și se aplică în mod egal tuturor participanților.

Simpla invocare a unei ambiguități, fără a demonstra un prejudiciu concret, direct și cert, nu poate constitui un temei pentru admiterea unei contestații.

D. Concluzie:

Având în vedere argumentele prezentate, solicită respingerea criticii nr. 5 din contestație, după cum urmează:

- în principal, ca inadmisibilă, fiind formulată prematur, înainte de expirarea termenului legal pe care autoritatea contractantă îl avea la dispoziție pentru a răspunde solicitării de clarificare.

- în subsidiar, ca nefondată și netemeinică, întrucât ierarhia documentelor stabilește prevalența caietului de sarcini, cerința este una standard și rezonabilă pentru un contract de lucrări, iar contestatoarea nu a probat în niciun fel existența unei vătămări a intereselor sale legitime.

Critica 6 privind permisiunea documentației de atribuire ca ofertanții să utilizeze „propriile distanțe de transport”:

Contestatoarea solicită eliminarea acestei cerințe, pe care o consideră inutilă, motivând că transportul materialelor necesare (corpuri de iluminat, console etc.) nu este un transport agabaritic în sensul Ordonanței nr.

43/1997 privind regimul drumurilor și, prin urmare, nu necesită o justificare specială a distanțelor.

Solicită respingerea acestei critici ca fiind, în principal, inadmisibilă din cauza prematurității, și, în subsidiar, ca fiind profund neîntemeiată, izvorând dintr-o interpretare fundamental greșită a scopului și legalității cerinței.

Similar criticii anterioare privind organizarea de șantier, arată că acest aspect trebuia supus procedurii prealabile a clarificărilor. Contestatoarea a ales să formuleze contestația la data de 19.08.2025, deși termenul asumat de autoritatea contractantă pentru publicarea răspunsurilor era 21.08.2025. Prin urmare, critica este prematur introdusă și solicită respingerea sa ca inadmisibilă.

În subsidiar, arată că argumentația contestatoarei este viciată de o eroare fundamentală: cerința nu are nicio legătură cu regimul transporturilor agabaritice, ci vizează verificarea seriozității și realității ofertei financiare.

Contestatoarea invocă în mod eronat Ordonanța nr. 43/1997, care reglementează condițiile speciale de circulație pentru vehiculele ce depășesc masa și/sau dimensiunile maxime admise. Obiectul contractului (aparate de iluminat, console, cabluri) nu intră, evident, în această categorie. Însă, scopul cerinței achizitoarei nu a fost niciodată legat de obținerea unor autorizații speciale de transport, ci de un aspect economic fundamental în construcția prețului.

De altfel, orice contract de lucrări implică costuri logistice semnificative. Costul transportului materialelor de la furnizori la șantier este o componentă directă și importantă a prețului final al ofertei. Prin solicitarea indicării principalilor furnizori și a distanțelor de transport, precizează că urmărește, în mod legitim și transparent, să se asigure că:

1. Oferta este serioasă și realistă: Comisia de evaluare poate verifica dacă ofertantul are un plan logistic concret și dacă a luat în calcul aceste costuri în mod corespunzător. O ofertă care nu poate justifica aceste distanțe ar putea ascunde o subevaluare a costurilor, fiind nesustenabilă.

2. Se previne apariția unui preț neobișnuit de scăzut: Permițând verificarea acestei componente de cost, se poate identifica mai ușor ofertele care au omis sau au subestimat în mod nejustificat cheltuielile de transport, în conformitate cu obligațiile de la art. 210 din Legea nr. 98/2016.

3. Se asigură tratamentul egal: Cerința este aplicată tuturor ofertanților, oferind Comisiei de evaluare un mecanism unitar de analiză a modului în care a fost fundamentată componenta de transport în prețul fiecărei oferte.

- Legalitate și proporționalitate: Cerința este pe deplin legală, fiind o expresie a principiului eficienței utilizării fondurilor publice, astfel că are nu doar dreptul, ci și obligația de a se asigura că oferta câștigătoare este una viabilă, care poate fi dusă la îndeplinire în condițiile financiare asumate. Cerința este, de asemenea, proporțională, deoarece nu solicită date excesive, ci doar informații esențiale (furnizor principal, distanța), pe care orice ofertant diligent le deține în mod firesc la momentul elaborării ofertei.

Totodată, susține că societatea contestatoare nu a demonstrat în niciun fel cum anume această cerință, care solicită prezentarea unor date de

fundamentare a propriului preț, i-ar putea vătăma interesele. Dimpotrivă, o astfel de cerință protejează operatorii economici serioși de concurența neloială venită din partea celor care ar putea depune oferte nerealiste, bazate pe omiterea unor costuri evidente. A furniza distanța de la un furnizor la șantier este o formalitate minoră, care nu blochează participarea la procedură și nu creează niciun dezavantaj competitiv.

Ca și concluzie, având în vedere cele de mai sus, consideră critica neîntemeiată și că se bazează pe o premisă falsă. Solicită respingerea acesteia, după cum urmează:

- în principal, ca inadmisibilă, pentru prematuritate;
- în subsidiar, ca nefondată, întrucât scopul cerinței este unul economic-financiar, legitim și legal, vizând verificarea realității ofertei, și nu are nicio legătură cu regimul transporturilor agabaritice, iar contestatoarea nu a probat nicio vătămare.

Critica 7 privind obligația ofertanților de a asigura paza organizării de șantier:

Solicită respingerea acestei critici, pe care o consideră, în principal, inadmisibilă (prematură) și, în subsidiar, complet nefondată și bazată pe o interpretare eronată a obligațiilor contractuale și a legislației incidente.

Astfel, reiterează și pentru această critică argumentul inadmisibilității.

În subsidiar, dacă se va analiza fondul, critica este neîntemeiată.

- a) Interesul public legitim al autorității contractante în securizarea investiției: Argumentul conform căruia paza este exclusiv problema executantului, deoarece materialele sunt în proprietatea sa, este o viziune simplistă și eronată. În calitate de beneficiar al unei finanțări publice, are un interes superior și legitim în a se asigura că execuția contractului se desfășoară fără incidente care ar putea conduce la întârzieri, costuri suplimentare sau chiar la periclitarea întregului proiect.

o Riscul de întârzieri: Furtul sau vandalizarea unor materiale esențiale (ex: cele 370 de corpuri de iluminat, cele 4 unități gateway, cabluri etc.) ar bloca imediat execuția lucrărilor. Reluarea comenzilor, livrarea și reluarea lucrărilor ar produce întârzieri semnificative, cu impact direct asupra calendarului de implementare asumat prin contractul de finanțare.

o Riscul financiar: Întârzierile pot atrage penalități contractuale sau, mai grav, pot duce la pierderea finanțării dacă termenele-limită nu sunt respectate.

o Riscul social: Orice întârziere privează comunitatea locală de beneficiile investiției (siguranță sporită, eficiență energetică). Prin urmare, impunerea unei paze profesionale, 24/7, nu este o cerință abuzivă, ci o măsură prudentă și responsabilă de management al riscului, menită să protejeze interesul public și buna utilizare a fondurilor nerambursabile.

- b) Interpretarea eronată a Legii nr. 333/2003 în contextul unei achiziții publice: Contestatoarea interpretează Legea Pazei nr. 333/2003 în mod convenabil, ignorând contextul contractual.

o Lex Specialis Derogat Generali: Caietul de sarcini reprezintă lex specialis pentru această procedură. Faptul că Legea nr. 333/2003 permite, în anumite condiții generale, asigurarea pazei cu personal propriu sau prin alte mijloace, nu o împiedică să stabilească, în mod justificat, un standard de securitate superior pentru un contract specific.

o Diferența dintre „agenți de pază” și „personal propriu”: Termenul de „agenți de pază” utilizat în caietul de sarcini se referă, în accepțiunea comună și legală, la personal calificat și atestat, angajat al unei societăți specializate de pază și protecție. O astfel de societate oferă garanții superioare: personal instruit, responsabilitate juridică, polițe de asigurare pentru eventuale daune, capacitate de intervenție rapidă etc. Aceste garanții nu pot fi oferite în aceeași măsură de simpli „salariați proprii cu atribuții de pază”, așa cum propune contestatoarea.

o Condițiile art. 3 alin. (3): Acest articol se aplică „la unitățile unde nu este posibilă realizarea unui sistem de pază organizat”. Este evident că pentru un șantier, chiar și temporar, este perfect posibilă contractarea unei firme de pază. Faptul că este mai costisitor nu echivalează cu imposibilitatea, mai ales că această cerință se adresează oricărui ofertant și nu doar contestatarului.

- c) Lipsa contradicției reale și necesitatea obiectivă a pazei: Contradicția dintre caietul de sarcini și Proiectul Tehnic este, și în acest caz, una aparentă. Faptul că „nu este necesară amenajarea unei suprafețe de teren” nu înseamnă că nu există o bază de operațiuni (șantier temporar) unde se depozitează materiale și echipamente valoroase. Acest punct logistic, oricât de restrâns ar fi, devine un obiectiv ce necesită pază. Un constructor diligent va avea întotdeauna un punct central unde își depozitează materialele și utilajele la finalul programului, iar acest punct necesită securizare.

- d) Nedovedirea vătămării: Contestatoarea nu demonstrează cum anume această cerință, general valabilă pentru toți ofertanții, îi produce o vătămare. Nu susține că pe piață nu există firme de pază sau că prețul acestor servicii ar fi prohibitiv. Critica sa vizează exclusiv permisiunea de a utiliza o soluție de securitate inferioară și mai ieftină. Aceasta este o opțiune comercială, nu un drept vătămat. Orice ofertant serios va include în prețul ofertei sale costul rezonabil al pazei șantierului, ca parte a cheltuielilor de organizare. Mai mult decât atât, paza se poate face și prin personalul propriu, dacă îndeplinește condițiile de la art. 36 din Legea 333/2003 (cetățean român, apt medical, fără antecedente și deține atestat profesional de agent de pază)

Ca și concluzie, solicită respingerea criticii nr. 7 din contestație, după cum urmează:

- în principal, ca inadmisibilă, pentru prematuritate.
- în subsidiar, ca nefondată, deoarece cerința este justificată de interesul său de a proteja investiția publică, este proporțională cu valoarea

și riscurile proiectului, se bazează pe o interpretare corectă a noțiunii de „agenți de pază” și nu s-a probat nicio vătămare a drepturilor contestatoarei.

Sintetizând, arată că toate cerințele contestate sunt proporționale, adecvate și necesare:

1. Sunt legate de obiectul contractului: Fiecare cerință (autonomie 72h, etalonare, supraveghere producție, comunicații fără costuri) vizează direct asigurarea calității, fiabilității, rezilienței și sustenabilității economice a sistemului de iluminat public, care constituie obiectul contractului.

2. Sunt necesare pentru o execuție conformă:

o Autonomia de 72h este necesară pentru siguranța publică în situații de criză.

o Etalonarea este necesară pentru o mentenanță predictivă și eficientă, bazată pe date precise.

o Supravegherea producției este necesară pentru a garanta calitatea constantă a unor echipamente cu durată mare de viață.

o Comunicațiile fără costuri recurente sunt necesare pentru sustenabilitatea financiară a investiției pe termen lung.

3. Nu restrâng nejustificat concurența: Niciuna dintre cerințe nu nominalizează un producător sau o tehnologie proprietară. Toate se bazează pe rezultate funcționale (autonomie, precizie) sau pe standarde deschise, europene (banda de frecvență, certificarea ENEC). Contestatoarea nu a reușit să probeze, pentru niciuna din critici, existența unei situații de monopol sau a unei restrângeri reale a competiției.

Pentru toate motivele de fapt și de drept expuse solicită:

1. în principal, respingerea contestației formulată de SRL ca fiind inadmisibilă pentru criticile de la petitele 5-7 și ca lipsită de interes pentru celelalte;

2. în subsidiar, respingerea contestației ca neîntemeiată și netemeinică pentru toate capetele de cerere;

3. menținerea în integralitate a documentației de atribuire și a tuturor actelor procedurale;

4. continuarea procedurii de atribuire.

Prin adresa nr. 4062/16.09.2025, înregistrată la Consiliu cu nr. 65177/18.09.2025, ... a transmis dosarul achiziției.

..... SRL a constituit cauțiunea în sumă de 18.718,00 lei, conform art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, fiind depusă la dosar recipisa de consemnare nr. 211600765/1, eliberată de CEC BANK SA, Sucursala Victoria, la data de 22.08.2025, fiind transmisă, în original, prin adresa înregistrată la Consiliu cu nr. 58667/25.08.2025.

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

....., în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată, în vederea atribuirii atribuirii contractului având ca obiect Execuție lucrări pentru obiectivul de investiții „Modernizarea sistemului de iluminat public stradal în, județul, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare simplificat nr. SCN1166592/12.08.2025. Valoarea estimată a contractului de lucrări este de 935.859,44 lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire aplicat este „cel mai bun raport calitate-preț”.

Împotriva documentației de atribuire, ... SRL a înaintat Consiliului contestația în analiză, solicitând cele menționate în partea introductivă a deciziei.

Fiind ținut, potrivit art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 [*Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond, cu încadrarea în termenul prevăzut la art. 24 alin. (1), iar când constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei*], la a verifica cu înțâietate excepțiile invocate, Consiliul va analiza cu precădere excepția inadmisibilității contestației societății SRL invocată de autoritatea contractantă.

În susținerea excepției invocate, autoritatea contractantă invocă faptul că demersul autoarei contestației conține anumite critici (pct. 5-7) care, în opinia sa, sunt premature, deoarece încă nu se împlinise termenul de răspuns la solicitările de clarificări, la momentul depunerii contestației.

Consiliul consideră eronată aprecierea autorității contractante, depunerea unei contestații nefiind condiționată de împlinirea sau nu a termenului de răspuns la solicitările de clarificări, ci de data luării la cunoștință despre un act autorității contractante, în speța de față conform dispozițiilor art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/2016:

„(1) Persoana care se consideră vătămată de un act al autorității contractante poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, în termen de:

b) 7 zile, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică/sectorială sau de concesiune este mai mică decât pragurile valorice în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice, legislației privind achizițiile sectoriale sau legislației privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii”.

Considerând-se afectată de modul în care au fost stabilite anumite cerințe din documentația de atribuire de către autoritatea contractantă, neputând anticipa modul în care achizitoarea va gestiona cererile sale, raportat la data luării la cunoștință despre acestea, pentru a nu depăși termenul de contestare, autoarea contestației nu putea aștepta publicarea unor clarificări în acest sens.

Prin urmare, respinge ca nefondată excepția inadmisibilității contestației invocată de autoritatea contractantă.

Pe fondul contestației, Consiliul reține că autoarea acesteia este nemulțumită de cerințele documentației de atribuire stabilite de autoritatea contractantă, considerând că sunt nelegale

Ca o chestiune prealabilă, dată fiind natura litigiului, actul atacat și solicitările adresate Consiliului cu privire la acesta, se reține necesitatea

examinării contestației primite prin raportare la următoarele dispoziții ale legislației privind achizițiile publice:

- art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016:

„Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante.”

- art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016:

„(1) Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire.”

- art. 155 din Legea nr. 98/2016:

„(1) Specificațiile tehnice sunt stabilite prin documentația de atribuire și definesc caracteristicile solicitate privind lucrarea, serviciul sau produsele care fac obiectul achiziției.”; „(6) Specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici.”

Așadar, regula o reprezintă situația în care necesitatea sau oportunitatea achiziționării de produse de o anumită performanță, precum și caracteristicile tehnice impuse pentru acestea, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul autorității contractante [art. 2 alin. (3) lit. b) și art. 12 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016].

Singura limitare a acestui drept al autorității contractante este determinată de introducerea, de către aceasta, a unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici, în sfera unei astfel de posibilități aflându-se și situația impunerii unor specificații și condiții care nu au legătură cu nevoia de achiziție a autorității.

În consecință, pentru a cenzura caracteristicile tehnice stabilite de autoritatea contractantă, așa cum solicită petenta în prezenta cauză, este necesară stabilirea existenței, prin ele, a unor condiții restrictive, nejustificate și nelegale ce împiedică o concurență efectivă între operatorii economici, precum și a existenței unor specificații care nu contribuie la descrierea, în mod obiectiv, a produselor astfel încât să corespundă necesității achiziției.

Prin urmare, contestatoarea în susținerea demersului său la Consiliu are obligația de a proba caracterul restrictiv al cerințelor criticate, prin prezentarea unor mijloace de proba pertinente și concludente, fiind pe deplin aplicabile în acest caz prevederile art. 249 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora *„cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege”*.

Raționamentul se circumscrie faptului că nu se regăsesc în legislația achizițiilor publice prevederi care să permită operatorilor economici să ceară

..... și, cu atât mai mult, să oblige autoritatea contractantă să modifice documentația de atribuire după cum solicită fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită, doar pe considerentul lipsei de corespondență a cerințelor autorității cu caracteristicile existente în portofoliul respectivei entități economice.

Astfel fiind, autoritatea contractantă nu are vreo obligație legală de a modifica documentația de atribuire după voința operatorului economic care a formulat contestație, iar Consiliul nu o poate obliga la o astfel de conduită, decât în măsura în care se face dovada încălcării reale și obiective a dispozițiilor legale ce împiedică restrângerea nejustificată a concurenței.

Acestei obligații a contestatoarei, de a face proba afirmațiilor sale, îi corespunde obligația autorității contractante de a proba și justifica oportunitatea conținutului caietului de sarcini, respectiv faptul că el descrie obiectul achiziției, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității sale, orice abatere de la acest scop putând fi censurată.

În consecință, în evaluarea temeiniciei cererilor adresate Consiliului, acesta va avea în vedere faptul că ele trebuie justificate și probate obiectiv, cu dovada fermă a caracterului restrictiv, simpla pretindere a necesității modificării lor și simpla afirmație că restricționează concurența nefiind suficiente pentru a conchide asupra nelegalității actului atacat. În egală măsură, în stabilirea legalității actului atacat al autorității contractante va fi avută în vedere și proba pe care achizitoarea o realizează cu privire la legătura obiectivă de cauzalitate și dependență dintre specificația criticată și nevoia sa de achiziție.

În lumina acestui raționament, Consiliul observă că o primă critică formulată de contestatoare se referă la cerința de la pct. 2.7 din cadrul Fișei tehnice nr. 5 - *Utilajul, echipamentul tehnologic: Gateway*, prin care autoritatea contractantă a stabilit că:

„Echipamentul va fi dotat cu acumulator pentru funcționare autonomă timp de cel puțin 72 de ore fără tensiune de alimentare de la rețeaua centralizată”,

solicitând înlocuirea cerinței, astfel:

„funcționare autonoma timp de cel puțin 12 ore, în condiții normale de vreme.”

Rezultă astfel că autoarea contestației solicită reducerea duratei de funcționare a echipamentului fără alimentare de la rețeaua centralizată.

Din cuprinsul contestației, Consiliul observă că nu rezultă motivele care ar împiedica-o pe autoarea contestației să asigure durata solicitată de autoritatea contractantă de 72 de ore.

În condițiile în care poate asigura o funcționare de 12 ore fără alimentare de la rețeaua centralizată a acestui echipament, autoarea contestației ar fi trebuit să demonstreze faptul că impunerea unei perioade mult mai mari de către achizitoare, de 72 de ore, o pune în imposibilitatea depunerii unei oferte.

Or, acest lucru nu s-a întâmplat, autoarea contestației motivându-și solicitarea prin nevoia asigurării unei concurențe reale între potențialii ofertanți și nu pe imposibilitatea sa de a îndeplini cerința.

Mai mult decât atât, cu toate că autoritatea contractantă, prin punctul de vedere la contestație, a prezentat argumente care să-i susțină alegerea

duratei criticate, autoarea contestației nu a prezentat de nici un argument care să demonstreze contrariul.

Era de datoria contestatoarei să demonstreze că această cerință contravine prevederilor legale și că este de natură a afecta participarea și concurența între operatorii economici. În lipsa unor elemente concrete care să ateste caracterul restrictiv al cerinței amintite, mai ales că sarcina probei revine celui care reclamă (*actor incubit probatio*), Consiliul va respinge ca nefondate solicitările contestatoarei în această privință.

De asemenea, autoarea contestației critică și cerința de la pct. 3.11 din aceeași fișă tehnică, prin care autoritatea contractantă a stabilit că:

„Se va prezenta certificatul de etalonare al echipamentului sau al contorului de măsură al energiei cu care este dotat echipamentul, emis de un organism acreditat în efectuarea măsurărilor metrologice”,

solicitând eliminarea ei.

Este evident că, în raport cu existența cerințelor tehnice care privesc echipamentul ca întreg, față de care autoritatea contractantă a impus prezentarea de certificat de conformitate (punctul 3.2), dar și numeroase rapoarte de testare (cu fabricare sub supravegherea unui organism acreditat pentru atestarea licenței de utilizare a mărcii de conformitate – pct. 3.3 și următoarele), specificația tehnică de etalonare a unui element component al acestui echipament (modulul de măsurat energia) nu se poate justifica, exclusiv, pe baza posibilității tehnologice existente, adică a disponibilității pe piață a unor astfel de etalonări și a acurateței metrologice.

Contrar susținerilor autorității contractante din Documentul de lucru al Serviciilor Comisiei (*„Criteriile UE privind achizițiile publice ecologice pentru sistemele de iluminat rutier și de semnalizare rutieră”*) pe care se bazează justificarea autorității contractante în alegerea cerinței, certificatul de calibrare conform Directivei 2004/22/CE privind mijloacele de măsurare, se utilizează atunci când nu există încă un contor specific pentru instalațiile de iluminat, ceea ce nu s-a demonstrat de către achizitoare.

În aceste condiții, Consiliul consideră că autoritatea contractantă nu a fost în măsură să justifice care este avantajul tehnic pe care îl dobândește dacă va obține o astfel de etalonare, în condițiile în care scopul urmărit este diagnosticarea stării rețelei, identificarea defecțiunilor optimizarea consumului și mentenanța predictivă a sistemului, nu plata consumului. Prin urmare, nu rezultă care scopul utilizării unei astfel de cerințe.

Prin urmare, neexistând o justificare a acoperirii unei necesități obiective, practice și nici reglementări tehnice care să oblige constructorii/utilizatorii de astfel de echipamente etalonate sau la înglobarea în cadrul lor de contoare etalonate, pentru măsurători individuale, cerința apare ca fiind disproporționată raportat la obiectul achiziției.

În consecință, raportat la dispozițiile art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 citate în preambul, Consiliul va admite solicitarea contestatoarei de

modificare a documentației de atribuire prin eliminarea cerinței de la pct. 3.11 din Fișa tehnică nr. 5 - *Utilajul, echipamentul tehnologic: Gateway*.

Un alt aspect criticat de contestatoare în legătură cu fișa tehnică postată de autoritatea contractantă în SEAP pentru echipamentul Gateway, Consiliul reține că este cerința de la pct. 3.3, prin care s-a impus ca:

„Gateway-ul va fi fabricat sub supravegherea unui organism acreditat. Se va prezenta licența de utilizare a mărcii de conformitate emisă de către organismul acreditat în conformitate cu SR EN ISO/CEI 17065:2013, care efectuează controlul producției”,

fiind solicitat de petentă modificarea ei prin sintagma:

„Echipamentul tehnologic Gateway va fi fabricat sub supravegherea unui organism acreditat.”

Consiliul constată că, în fapt, autoarea contestației solicită eliminarea din cadrul cerinței a solicitării privind prezentarea licenței de utilizare a mărcii de conformitate, deoarece echipamentul este oricum însoțit de declarație de conformitate CE.

Or, certificatul emis de producător pe propria răspundere a acestuia nu poate fi considerat similar rapoartelor de testare realizate de laboratoare autorizate, pe de o parte, iar pe de altă, în legătură cu cerința criticată, singurul argument aduse de contestatoare este legat de faptul că într-o altă procedură de atribuire, s-a renunțat la cerința privind prezentarea licenței de utilizare a mărcii de conformitate.

Prin urmare, lipsește orice argument concret care să justifice solicitarea contestatoarei și care să ateste nelegalitatea acestei cerințe ori caracterul prohibitiv al acesteia, cu unic rol de restricționare nejustificată a participării sale în prezenta procedură.

Mai mult decât atât, deși autoritatea contractantă a prezentat motivele care au stat la baza modului de stabilire a cerinței, autoarea contestației nu a adus niciun argument contrar care să infirme cele susținute de achizitoare prin punctul său de vedere la contestație.

După cum s-a reținut anterior de către Consiliul, sarcina probei revine celui care reclamă (*actor incubit probatio*), motiv pentru care modificarea solicitată de către contestatoare în această privință va fi respinsă ca nefondată.

În referire la următorul aspect criticat, Consiliul constată că privește aceeași fișă tehnică, respectiv cerința de la pct. 1.10, prin care autoritatea contractantă a stabilit că:

„Comunicație cu CMS - tehnologii care nu generează costuri privind transmisiunile de date pe toată durata de viață a echipamentului: tehnologie de comunicații în frecvență radio liberă cu rază lungă cuprinsă în intervalul 863-873 MHz”,

autoarea contestației solicitând modificarea comunicației cu CMS, astfel:

„tehnologii care nu generează costuri privind transmisiunile de date pe toată durata de viață a echipamentului: tehnologii de comunicații în frecvență radio”.

Conform celor susținute de autoritatea contractantă prin punctul de vedere la contestație, cerința a fost introdusă pentru îndeplinirea necesității de a avea comunicații fără costuri.

Însă, ceea ce nu rezultă din motivarea prezentată de achizitoare este justificarea tehnică a faptului că numai o tehnologie ce funcționează în frecvența radio liberă cu rază lungă cuprinsă în intervalul 863-873 MHz, precum cea solicitată de achizitoare, este de natură a asigura îndeplinirea ei.

Prin urmare, având în vedere dezideratul autorității contractante de a avea comunicații fără costuri, dacă această tehnologie nu este unică și nu se justifică din punct de vedere tehnic alegerea ei, devine evident faptul că se impune ca autoritatea contractantă să descrie în cadrul cerinței scopul ce trebuie atins (comunicații fără costuri) și nu modalitatea de realizare comunicațiilor.

Astfel, este de interes pentru autoritatea contractantă să menționeze în documentația de atribuire acest scop, respectiv comunicații fără costuri, lăsând ofertanților posibilitatea alegerii, pe lângă tehnologia arătată în proiect, și a altor tehnologii care asigura orice tip de comunicație fără costuri.

Pentru aceste motive, criticile contestatoarei în această privință vor fi admise, motiv pentru care se impune ca autoritatea contractantă să reformuleze cerința din fișa tehnică criticată prin menționarea expresă a faptului că pot fi folosite și alte tehnologii în vederea asigurării comunicațiilor fără a implica costuri de exploatare din partea autorității contractante, astfel cum a precizat de autoarea contestației.

În alt aspect criticat de autoarea contestației în legătură cu cerințele regăsite în cadrul documentației de atribuire se constată a fi în legătură cu organizarea de șantier.

În acest sens, autoarea contestației arată că în caietul de sarcini, pag. 4, pct. 7 *Organizarea de șantier*, autoritatea contractantă a menționat necesitatea amenajării organizării de șantier, în timp ce în proiectul tehnic, pag. 29, lit. f), se precizează faptul ca pentru acest tip de lucrare nu este necesară amenajarea unei suprafețe de teren pentru organizarea de șantier.

Analizând aceste cerințe Consiliul constată că este evidentă contradicția sesizată de autoarea contestației, fiind necesară remedierea și înlăturarea ei, astfel încât să fie respectate dispozițiile art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 și să se asigure ofertanților o informare completă, corectă și precisă cu privire la obligațiile care le au în întocmirea ofertei.

Totodată, conform punctului de vedere la contestație, rezultă că autoritatea contractantă susține că ofertanții au obligația respectării cerințelor caietului de sarcini.

Consiliul consideră că singurul aspect relevant din afirmațiile achizitoarei este cel legat de obligația ofertanților de a respecta prevederea caietului de sarcini privind organizarea de șantier.

Astfel fiind, constatând că se impune ca autoritatea contractantă să elimine neconcordanța existentă prin postarea în SEAP a unei clarificări în acest sens, Consiliul va admite criticile contestatoarei în această privință.

În ceea ce privește criticile următoare formulate de petentă, Consiliul constată că privesc cerințele caietului de sarcini, de la pag. 4, pct. 7 *Organizarea de șantier*, prin care autoritatea contractantă a stabilit că:

„Se permite ofertanților să utilizeze propriile distanțe de transport pentru resursele materiale de la furnizori la locul lucrării. În cadrul propunerii tehnice ofertanții trebuie să indice principalii furnizori precum și distanța de transport de la aceștia”,

autoarea contestației solicitând eliminarea ei, în cazul procedurii nefiind necesară realizarea de transporturi agabaritice.

În contra celor susținute de petentă, conform punctului de vedere la contestație, autoritatea contractantă susține că cerința nu are nicio legătură cu regimul transporturilor agabaritice, ci vizează verificarea seriozității și realității ofertei financiare în ceea ce privește costurile de transport.

Mai reține Consiliul, că din susținerile contestatoarei nu rezultă cum îi este împiedicată participarea la procedura de atribuire de față și că lipsește orice argument legat de dispoziția legală încălcată prin introducerea unei astfel de solicitări.

În aceste condiții, raportat la apărările formulate de fiecare dintre părți, în lipsa unor contraargumente din partea contestatoarei, Consiliul va respinge criticile în cauză ca nefondate.

Un ultim aspect criticat de autoarea contestației se reține a fi în legătură tot cu una dintre cerințele stabilite de achizitoare în caietul de sarcini la pag. 4, pct. 7 *Organizarea de șantier*, respectiv:

„Se va asigura paza organizării de șantier prin agenți de pază, pe toată perioada de execuție a lucrărilor, 24 de ore din 24”,

aceasta solicitând eliminarea ei.

Această situație este similară celei anterior analizate, Consiliul reținând relevanța justificărilor prezentate de autoritatea contractantă, aceasta având obligația de a avea în vedere obligații general valabile pentru toți operatorii economici interesați în participarea la procedura de atribuire.

Prin urmare, nici în acest caz nu se poate face vorbire de vreo avantajare nepermisă/nelegală a vreunui operator economic în detrimentul contestatoarei, motiv pentru care va fi respinsă ca nefondată și această critică.

În aceste condiții, Consiliul constată că se impune remedierea documentației de atribuire, în sensul:

- eliminării cerinței de la pct. 3.11 din Fișa tehnică nr. 5 pentru echipamentul Gateway, de prezentare a certificatului de etalonare al echipamentului sau al contorului de măsură al energiei cu care este dotat echipamentul, emis de un organism acreditat în efectuarea măsurărilor metrologice;
- modificarea cerinței de la pct. 3.3 din Fișa tehnică nr. 5 pentru echipamentul Gateway, în sensul că în vederea asigurării comunicației cu CMS trebuie să se utilizeze tehnologii care nu generează costuri, astfel cum a precizat autoarea contestației;
- publicarea unei clarificări prin care să se transmită ofertanților necesitatea întocmirii ofertei conform prevederilor caietului de sarcini, pag. 4, pct. 7 *Organizarea de șantier*, în ceea ce privește necesitatea amenajării organizării de șantier.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept evocate, în baza art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor

sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul va admite, în parte, contestația depusă de SRL, în contradictoriu și va obliga autoritatea contractantă ca, în termen de 15 zile de la primirea deciziei Consiliului, cu respectarea prevederilor legale, să remedieze documentația de atribuire în sensul celor stabilite de Consiliu prin motivarea sa, să aducă modificările efectuate la cunoștința operatorilor economici interesați de participarea la procedură prin publicarea acestora în SEAP și, în temeiul art. 155 alin. (2) din HG nr. 395/2016 să stabilească un nou termen de depunere a ofertelor, astfel încât, între data publicării remedierilor și data depunerii ofertelor, să fie asigurată o perioadă de timp suficientă pentru elaborarea și prezentarea unor oferte care să respecte toate cerințele documentației de atribuire, astfel cum este modificată ca urmare a prezentei decizii.

În baza art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge ca nefondate celelalte critic, precum și capătul de cerere de anulare a procedurii de atribuire, având în vedere că este posibilă luarea de măsuri de remediere de către autoritatea contractată, cu respectarea principiului art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, procedura fiind suspendată.

În baza dispozițiilor art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge ca nedovedită cererea SRL de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor ocazionate de judecarea contestației, deoarece, până la data pronunțării prezentei decizii, nu au fost depuse documente doveditoare privind cuantumul, detalierea și dovada efectuării lor.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Respinge ca nefondată excepția inadmisibilității contestației depusă de SRL, invocată de autoritatea contractantă, ...

Admite, în parte, contestația depusă de SRL, în contradictoriu

Obligă autoritatea contractantă ca, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea deciziei Consiliului, cu respectarea prevederilor legale, să remedieze documentația de atribuire în sensul celor stabilite de Consiliu prin motivarea sa.

Obligă autoritatea contractantă să aducă modificările efectuate la cunoștința operatorilor economici interesați de participarea la procedura prin publicarea acestora în SEAP și să stabilească o nouă dată-limită de

depunere a ofertelor, astfel încât, între data publicării remedierilor și data depunerii ofertelor, să fie asigurată o perioadă de timp suficientă pentru elaborarea și prezentarea unor oferte care să respecte toate cerințele documentației de atribuire, astfel cum este modificată ca urmare a prezentei decizii.

Respinge ca nefondate celelalte critici, inclusiv capătul de cerere de anulare a procedurii de atribuire.

Respinge ca nedovedite pretențiile SRL de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată aferente contestației.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 101/2016.

PREȘEDINTE,

...

MEMBRU,

...

MEMBRU,

.....

Redactată practica deciziei ...

Redactată în 4 exemplare, conține 25 pagini.